

Så er der det at sige til det, at når vi får turister på besøg, medbringer de normalt ikke et eller flere kilo mønter. De medbringer deres plastickort eller sedler, og derfor vil de jo rejse hjem med mange danske mønter. Det vil være det, der bliver tilfældet, og ikke det omvendte.

Til hr. Melchior: Det er fuldstændig korrekt, at vi har masser af tyske mønter. Vi modtager D-mark i sedler og mønter, og hvad man nu kommer med, især i turistområderne og endog på Strøget, og det vil selvfølgelig fortsat være tilladt. Man kan ikke diskriminere på den måde.

Til hr. Keld Albrechtsen: Det nationale symbol på euroen er der jo mange forskellige forklaringer på, og det kan man også se på den måde, landene har valgt at bruge den nationale side på. Jeg kan ikke bekræfte, at det er for at skabe en illusion om en speciel national selvbestemmelse.

Sagen er, at mønterne præges under ansvar for centralbanken i hvert af eurolandene – sådan er det, og derfor sætter man et lille mærke på for at vise, at sådan er det – mens sedlerne produceres under Den Europæiske Centralbanks ansvar.

Frank Dahlggaard (UP):

Det undrer mig, at ministeren kan sige, at vi ikke får massevis af euromønter med bl.a. tyske symboler på her i Danmark, hvis vi afskaffer kronen.

Ministeren henviser til nogle tal: at der er 1 milliard mønter, og andre tal; men det er jo tilfældet i dag, hvor der sendes nye mønter ud fra den danske nationalbank, hvor vi har vores egen mønt, og hvor de forsvinder udeomkring. Hvis det skulle gå sådan – hvad jeg ikke ønsker – at Danmark kommer med i et stort euroområde, er der en ny situation. Så ved vi ikke, om der skal udstedes nye mønter hele tiden. En mønts levetid er jo mange, mange årtier – i modsætning til en seddel.

Ministeren må vel kunne bekræfte, at den danske andel af euromøntømløbet er under 2 pct. af samtlige euromønter i området med de 11 lande plus Danmark. Der kommer måske flere lande til, og så vil de andre lande efterhånden i kraft af turist- og forretningsrejser og handel trænge de danske mønter væk, så der er 1-2 pct. i hele euroområdet og også i de danske tegnebøger. Er det ikke sådan?

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg lagde mærke til, at ministeren kom til at bruge betegnelsen en dansk mønt om en euro med dronning Margrethe på den ene side. Jeg vil godt spørge ministeren: Er det ikke en lidt falsk varebetegnelse, for det er jo slet og ret en euro?

Jeg vil godt vende tilbage til spørgsmålet om, hvorfor man egentlig har aftalt denne meget upraktiske og besynderlige ordning. Hvis det ulykkelige skulle ske, at vi kom med i euroen, ville det ikke betyde noget videre for mig, om det er en tysk ørn eller dronningen, der er på den, men jeg er ked af den falske varebetegnelse: at man prøver at fremstille en euro, som om det er en dansk mønt. Det synes jeg er en falsk varebetegnelse, og jeg vil egentlig godt bede ministeren prøve at forklare, om det ikke er et forsøg på at overbevise befolkningen, for vi mister jo enhver indflydelse på møntforholdene. Det er jo det reelle i det.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg kan ikke bekræfte hr. Frank Dahlgaards vision eller forestilling om, at efterhånden vil der kun være mønter, der er præget i andre eurolande end Danmark, i danskernes punge – uanset hvor imødekommende jeg vil være, og hvor lidt lyst jeg har til at skabe en konflikt mellem hr. Dahlggaard og mig om f.eks. temaet her. Men det er jo fuldkommen umuligt at forestille sig, at turister i Danmark eller danskere, når de rejser på ferie i udlandet, vil fylde en kuffert med mønter for kun at bruge mønter, når de bevæger sig over grænserne. Det vil jo ikke være tilfældet. Man tager sit kort med, visakort, eller hvilket kort man nu bruger, og tager sedler med, og så har man nogle mønter med hjem og nogle mønter med ud, nøjagtig som når vi rejser i dag.

Alle danske familier ved jo, at de får nogle mønter med hjem fra Italien, som de ikke kan gå hen i banken og veksle. Det er de forhold, vi taler om, og der er intet belæg for, at de skulle ændre sig.

Til hr. Keld Albrechtsen: Jeg beklager, hvis jeg generer hr. Keld Albrechtsen ved at kalde en euro, der er præget i Danmark med dronningens kontrafej på den ene side, for en dansk euro. Men det vil jeg nu blive ved med at kalde den, og det er ikke andet, end hvad den er. Den er præget i Danmark, og den giver hverken flere eller færre rettigheder, end hvis den var præ-